

Yaşamın En Şerefli

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 12 Temmuz 2025

Maviden bir dünya ördüm, gecenin hasadında saklı mehtabın endamına yaraşır bir tutuklukla tutuşan göğün meali zemheri sonrası aşkın köpüren fermanı.

Gündü gecede başat.

Aşktı harmandalı ve o minval ki:

Titrine yakışır bir c/esaret ile

Bulamacı renklerin

Kimine göre kördüğüm

Mentolü bir kahraman misali

Titrek değilken de asla ellerim...

Zuhur eden çatalı sesi vebalin

Belki de gün mizaçlı bir derviş

İkbalinde yürek denen selametin

İsyanı bastırılmış

Küheylanı sıfatların

Kusursuz bir güzellik iken meyleden

Zakkumun kokusu

Huzurun örtüsü

Yaşamınsa en şerefli

Bağrına basan annenin sesinde saklı

Ölümsüzlüğün kudreti...

Faili meçhul hangi şiir ise

Ve işte kırışık ve de yorgun takvim yapraklarından

Sökün eden o teselli

Ezan öncesi hasret duyulan Rabbine

Huzur dolu bir minval ki

Öykündüğümüz aydınlık günlere

Öyküsü oylum

Türküsu zindan

Tünediği nice zarar ziyan

Ziyneti iken sevgi

Sinsi değil sindiren sessizliği

Siması tanıdık bir his ki
Vuku bulan yoldan çıkan çıkarın ihaneti
İblisin
Kordan ve közden
Körden ve kuldan
Yana gelecek ihaneti
Baskın öncesi bir zaruret ki
Ve işte külliyesi zengin
Kulpu kırık sinemin

Zanlar uçuşan
Zonklayan bir hasadın kuluçka vakti
Doğan güneşe meyleden
Sağanak misali aşkın isyanı
Kusurlarında saklı kös kös sevenlerden de olmadık mademki
Matemin fırası
Mizacın yankısı
Ve işte ruhların mimarisi
Bir gönülde açan nice çiçek gibi
Solgun olsa bile göğün kırık tentesi
Hadisler vuku bulan
Sureler huzura delalet çıkan yangını dahi
Söndürebilen gaipten gelen de değil
Yürekten gelen
Her temenni her dua

Tesiri sonsuz
Tasviri emsalsiz
Eylediğimiz kadar ikbali kabre
İmece usulü sevdiğimiz bir rengin cümbüşü
Feryat figan da değilken şairin tekil niyeti
Ve işte çoğalan bir nesir bir nazım
Tümden gelen bir imgenin tefsiri
Zatı hali kimyası bozuk değilken de
Yaşamın sihirli iksiri
Edimlerden asalet
Şafaklardansa sirayet
Eden kanunsuz bir g/öç
Varsa yoksa İlahi Adaletin zaferi

Miadı dolmuş olsa ne ki ömrün?

Mizacı solgun iken de yanmış kömürün
Kokusu ve korkusu
Sadece uzak kalmak Rabbine
Delişmen bir rüzgâr gibi
Uçuşan peçesinde umudun
Uyruğu saf tuttuğu kadar utkun
Temennisi
Neşri de nesri de ziyadesiyle
Eşlik eden yüce Rabbine

Şairden önce kul
Şiirden arda kalansa bir kül
Uçuşan tülün izafî gölgesi
Aşka meyleden her ruh
Birden sona irdelenesi
Sondan başa gidilesi
Zevcesi zamanın
Zemheride tutuşan yangının
Tek kıvılcım dahi yetebilirken
Şairin ilhamına da zeval gelmesin
Dedirtesine
Defteri dürülmüşken de kaderin onuru
Kederinse zulmü
Kalan ne ise dün
Elbette Allah kerim yağacak ne ise şairin gönlüne...

12 TEMMUZ 2025

00:30